

יב ע"א-ב. פדיית תמימים שהוקדשו לבדק הבית

בהמה תמימה (שאינה בעלות מוס וראויה להיקרב) אדם מקדיש ל"קודשי המזבח", אך אם עשה שלא כדין (ועבר על עשה ולא תעשה. פסחים מב ע"א) והקדישה ל"בדק הבית" – הגזברים אינם יכולים להשתמש בה, כמובן, לתיקון בניין המקדש, לכן הם פודים אותה, ובכסף המתקבל תמורתה הם מתקנים את הדרוש (כפי שרבי אליעזר פסק במשנה שהמקדיש נכסיו לבדק הבית, ובכלל נכסיו היו גם בהמות תמימות, אף שראויות הן למזבח – כוונתו שהן יהיו לבדק הבית, ונמכרות ופדיונן הולך לבדק הבית).

אומנם הגזברים פודים את הבהמה, אך הפודה לא יכול להשתמש בה לצרכיו (שימוש בעבודתה, בגיזתה, חלבה וכדו'), אלא הינה מיועדת לקורבנות בלבד, ככתוב בברייתא (תמורה לג ע"ב) "המתפיש תמימים לבדק הבית, כשהן נפדין – אינן נפדין אלא למזבח, שכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם". כל זאת במידה ופדאה כראוי, אך אם עבר ופדה אותה לחולין – הבהמה מותרת בשימוש כחולין לכל דבר.

